

عنوان مقاله:

اولین نشانه های زمین لرزه تاریخی ۱۳۸۴ AD شهرری، بر روی گسل پیشوا بر پایه پژوهش های پارینه لرزه شناختی، جنوب خاوری تهران

محل انتشار:

فصلنامه علوم زمین، دوره 21، شماره 81 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

طاهره مجیدی نیری - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.

حمید نظری - پژوهشکده علوم زمین، سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور، تهران، ایران.

منوچهر قرشی - پژوهشکده علوم زمین، سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور، تهران، ایران.

مرتضی طالبیان - پژوهشکده علوم زمین، سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور، تهران، ایران.

آمنه کاوه فیروز - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

گسل پیشوا با درازای حدود ۳۵ کیلومتر در جنوب خاوری ورامین قرار گرفته است. این گسل در جنوبی ترین مرز میان ایالت های ساختاری البرز و ایران مرکزی واقع شده و روند کلی آن شمال باختری- جنوب خاوری (N۳۸W, ۳۳NE) و دارای سازوکار وارون با مولفه چپ بر همراه با گسل های ناهمسوی (Antithetic) عادی است. بررسی های ریخت زمین ساختی انجام شده در راستای گسل پیشوا، نشان از فعال بودن آن دارد. بر پایه بررسی های انجام شده در ساختگاه های T۱ و T۲ ترانشه پارینه لرزه شناسی گسل پیشوا، تعداد ۳ تا ۵ رخداد لرزه ای با دوره بازگشت ۳۲۶۵ سال برای این گسل شناسایی شد که جوان ترین و کهن ترین رخدادها به ترتیب سن ۸۷/۰ و ۲۹ هزار سال دارند. برپایه میزان جابه جایی در مدت هر رویداد مه لرزه ای و با بهره گیری از روابط Wells & Coppersmith (۱۹۹۴) بزرگ ترین و کوچک ترین زمین لرزه شناسایی شده به ترتیب دارای بزرگای ۸/۷ و ۹/۵ هستند. از آن جایی که سن جوان ترین رویداد شناسایی شده در حدود ۸۷۰ سال به دست آمد، بنابراین احتمالاً بتوان زمین لرزه ۱۳۸۴ AD (میلادی) شهرری را به این گسل منتسب دانست.

کلمات کلیدی:

پارینه لرزه شناسی، ترانشه، گسل پیشوا، بزرگا، دوره بازگشت، زمین لرزه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1391262>

